

Nalborg Amt slet intet Landpoliti havde, og som den ærede sidste Taler berørte, havde man i Ringkøbing Amt med dets 82 $\square$ Mile kun 3 Land-Politibetjente. Naar, det har kunnet gaa den Gang, da man ikke kendte til andet, men hvis man nu, efterat man har haft Gendarmerne paa disse Steder, indbrager Stationerne, vil det ikke fejle, at Befolkningen der vil forlange, og det med god Grund, at faa noget andet Politi, og saa maa vel Amtsrepartitionsfondene staae dette, da man ikke har andet. Man vil maaffe henvisse til Sognefogderne. Jeg mener nu ikke, at Sognefogderne, med al Respekt for dem — de gøre vist deres Gerning gennemgaaende forvarligt — egne sig til at være Politibetjente, og i alt Fald tror jeg nok, at naar de i 10 Aar ikke have haft videre med Politiet at gøre, idet dette har været overladt dels til civilt Politi og dels til Gendarmerne, de da ville være alt andet end stikfede til at tage en Politivirksomhed op. Utsaa først og fremmest, fra det almindelige Synspunkt — Hensynet til Oprettelsen af Ro og Orden her i Landet — maa jeg sætte megen Pris paa, at indtil vi faa en endelig Ordning, kun faa Stationer blive indbragne som muligt, og jeg henviser som sagt ogsaa til den økonomiske Betydning, som det nu har og upaatvilelig vil faa for Amtskommunerne, hvis man inddrager Stationer i større Omfang.

Krigsministeren (Bahnsen): Fra de to første ærede Taleres Side fremkom der jo ikke meget nyt, og navnlig efter at det ærede 3dje Medlem for 3dje Kreds (Kump) har udtalt sig, er der for saa vidt mindre Grund for mig til at udtale mig vidtløftigt over for dem. Smidlertid kom der dog enkelte Bemærkninger frem af mere personlig Natur, som kunne foranledige nogle Udtalelser fra min Side.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Th. Nielsen) talte om Fortiden, da Gendarmerikorpset blev oprettet, og om, hvorvidt det var nødvendigt eller ikke. Det var nødvendigt den Gang; det ærede Medlem indrømmede selv, at der var Uro i Befolkningen, og jeg tror, at naar vi nu tale derom, kunne vi godt alle sammen være enige om, at der var en overordentlig stor Uro i Befolkningen. Aaret 1885's Historie er jo allerede bleven skrevet gentagne Gange; ogsaa af det ærede Medlems Meningsfæller, og man ser der ret tydeligt, hvilken overordentlig stor Agitation der var den Gang. Nu mente det ærede Medlem, at Politiet havde været tilstrækkeligt til at holde denne Uro inden for en passende Grænse, og jeg hørte, at det

ærede Medlem antydede, at hvis Politiet ikke var tilstrækkeligt, havde man ogsaa Hæren. Dette er nu ganske rigtigt; Hæren har den Opgave at forsvare Landet mod ydre Fjender og ogsaa indadtil at opretholde Fred og Orden. Det havde derfor ogsaa været Hærens Opgave at dæmpe denne Uro, men det maa erindres, hvad det ærede Medlem meget godt ved, at med den Hærordening, vi have her i Landet, hvor vi væsentlig kun have Rekrutter, kunde man i Længden ikke uden at staae Hærens Uddannelse give sig af med at være Politi, og det var egentlig Hovedmotivet, hvorfor Gendarmerikorpset kom frem den Gang paa den Maade. Havde vi haft en Hær, som de have den andre Steder, en staaende Hær af en ret rimelig Størrelse, med Soldater, som have ligget 2—3 Aar i Tjenesten, og som man kunde sende ud i Landet til at opretholde Ro og Orden — havde vi haft en saadan Hær, saa havde vi ikke behøvet noget Gendarmerikorps, men saaledes som vor Hærordening er, var det nødvendigt. Hæren havde prøvet det i April 1885, thi i Begyndelsen af April Maaned maatte Soldaterne konfigureres her i Kasernerne, og der var endogaa stillet Kanoner i Beredskab. Vi prøvede det endvidere i Løbet af Sommeren, idet der i Jylland enkelte Steder fra var blevet rettet Anmodning til Afdelingerne om at sende Assistance ud. Vi havde altsaa bestemte Erfaringer for, at hvis vi skulde imødekomme saadanne Krav med den Hær, som var, vilde det kunne staae dennes Uddannelse over for det Hovedformaal, som Hæren har: at forsvare Landet mod udbortes Fjender. Derfor oprettedes Gendarmerikorpset og kom saaledes paa en naturlig Maade til at staa som en Bestanddel af Hæren. Derfor er det ogsaa naturligt, at der staaer i Lovforslagets § 1, at det oprettes som en Bestanddel af Hæren. Nu er det en ganske anden Sag, efter at Tiden efterhaanden er gaaet. Gendarmerikorpset kunde ikke ligge ledigt, det var der ingen Mening i, og man maatte derfor anvende det paa anden Maade: som Statspoliti. Da det saaledes blev anvendt paa anden Maade, ligger det i Sagens Natur, at det fik en mere civil Karakter. Skønt det derfor var naturligt, at Gendarmerikorpset oprettedes som et militært Korps, med militære Former og af Krigsministeriet som den eneste Institution, der i passende kort Tid kunde oprette et saadant Korps, var det paa den anden Side ogsaa naturligt, om det som i andre Lande mere gik ind under et civilt Ministerium. I flere andre Lande staae Gendarmerne under et civilt Ministerium, om de end i Frankrig